

Statens helsepersonellnemnd

Justis- og politidepartementet

Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

JUSTISDEPARTEMENTET	
09 MAI 2008	
SAKSNR.:	200504909
AVD/KONT/BEH:	PI2/PI2-1BF
DOK.NR.:	160
ARKIVKODE:	415-3

Deres ref.

Vår ref.
08/24-3/008/MN

Dato
09.05.2008

Høring – politiattest for personer som skal oppgaver knyttet til mindreårige

Det vises til høringsbrev av 12. februar 2008 om politiattest for personer som skal oppgaver knyttet til mindreårige. Høringsfristen var 5. mai 2008, og vi beklager at vårt svar er oversendt noen dager etter fristens utløp.

Vår uttalelse er særlig gitt på bakgrunn av vår kjennskap til dagens krav til politiattest for helsepersonell, som er regulert i helsepersonelloven § 20a. Vi har følgende merknader til høringsforslaget:

Statens helsepersonellnemnd støtter forslaget om en felles og enhetlig regulering av kravet i innholdet i politiattester for personer som skal ha oppgaver knyttet til mindreårige. Etter nemndas vurdering er det et behov for å verne barn og mindreårige for personer som tidligere har begått alvorlige seksuelle overgrep mot barn eller voksne. En automatisk og generell utelukkelse av helsepersonell som har begått de i høringsnotatets andre opplistede forbrytelser kan imidlertid i en del tilfeller synes for strengt. Seksuelle overgrep er særlig krenkende og ødeleggende for dem som rammes, og det knytter seg en særlig fare for at overgriperen kan begå nye overgrep. Vi har derfor ment det er særlig grunn for å behandle seksuelle overgrep på en særskilt måte.

En nærmere avgrenset utvidelse av dagens system for helsepersonell, til også å omfatte flere andre forbrytelser, kan imidlertid virke uheldig. I saker der det er spørsmål om tilbakekall av autorisasjon for helsepersonell vil nemnda fatte vedtak etter en skjønnsmessig vurdering, der flere forhold kan få betydning. Vi kjenner flere eksempler fra Statens helsepersonellnemnds praksis der helsepersonell har fått omgjort sin klage om tilbakekall av autorisasjon, og følgelig fått beholde sin autorisasjon uten begrensninger, der helsepersonellet, i tråd med utkast til nye regler, ikke vil hatt anledning til å arbeide med barn enten for alltid eller i en periode.

Vi viser til følgende eksempler:

Sak 07/10 gjaldt en ambulansarbeider som hadde fått sin midlertidige lisens tilbakekalt etter at han på et utested slo en person i ansiktet med et ølglass, slik at offeret ble skadet og pådro seg varige lammelser i deler av ansiktet.

Statens helsepersonellnemnd uttalte at ambulansarbeideren, som av tingretten bl.a. ble dømt for legemsbeskadigelse og ilagt seks måneders betinget fengsel, burde ha særlige faglige forutsetninger for å forstå hvilke alvorlige skader han kunne påføre offeret gjennom sine handlinger. Handlingene ble klart ansett som uforenlige med yrkesutøvelsen. Nemnda kom likevel til at vedtak om tilbakekall skulle omgjøres. Det ble vist til at det ikke var grunnlag for å si at ambulansarbeideren på bakgrunn av et enkeltstående tilfelle av voldsutøvelse på fritiden ikke var i stand til å utøve selvkontroll i pressede situasjoner i arbeidsmessig sammenheng. Han utgjorde dermed ikke en fare for pasientsikkerheten. Nemnda kunne heller ikke se at allmennhetens tillit til klageren var svekket i tilstrekkelig grad til å tilbakekalle hans midlertidige lisens som ambulansarbeider.

Nemnda har i flere saker uttalt at det ikke er tilstrekkelig til å fastslå uegnethet at helsepersonell, på bakgrunn av forhold skjedd i fritiden, er bøtelagt for narkotikalovbrudd. Som illustrasjon på slike saker, kan nevnes nemndas vedtak i sak 07/47 der en lege ved to tilfeller var ilagt forelegg for ulovlig innførsel av opium.

Nemnda uttalte at det å bli tatt med opium kan indikere avhengighet. Det var imidlertid ikke dokumentert at legens bruk av opium hadde hatt betydning for virksomheten som lege. I den forbindelse ble det vist til uttalelser fra flere av legens tidligere arbeidsgivere om at han hadde utført sitt arbeid på en god måte. Nemnda bemerket også at det var reagert med forelegg sa noe om forbrytelsens grovhet, og videre at det skal mye til før kritikkverdige forhold uten tilknytning til arbeidsutøvelse, tillegges vekt. Statens helsepersonellnemnd kom til at legen ikke kunne anses uegnet som lege på grunn av bruk av alkohol, narkotika og midler med lignende virkning.

Avslutningsvis legger vi til at helsepersonelloven § 20a foruten helsepersonell som skal arbeide med barn, også omfatter helsepersonell som skal arbeide med personer med utviklingshemming. Det er lagt til grunn at dette også er en gruppe pasienter med et særlig behov for beskyttelse. Utviklingshemmede blir ansett for å være i en liknende utsatt posisjon som barn.

Vi antar at forslaget i det aktuelle høringsnotatet, som kun gjelder barn, vil gi et mindre fokus på personer med utviklingshemming, som er en annen beskyttelsesverdig gruppe. Det bør også vurderes om personkretsen som skal beskyttes bør utvides, slik at også personer med utviklingshemming blir omfattet.

Med vennlig hilsen
sekretariatet

Barbro Andenæs
direktør

May Helen Norevik
seniorrådgiver

Gjenpart er sendt til Helse- og omsorgsdepartementet